

անկամ՝ մահ՝ խորտակեցա՞ն նիդ զժոխոց։ Որ զխայթոց մահուն կարճեաց։ Տէրն Յարուցեալ՝ գոչէ զուարթ, արթ՝ մարդ, անկեալդ խռարի. աչամամ։ յորում ոչ ևս ուրեք երբէք է խաւար։ Օն ի լոյս դիմեա երազ՝ հաւատք, յոյս սէր կեանք յօրինեն քեզ յարութեան։ կեանք որ ձգի, երկայնի անդր ևս քան զգերեղման։ Զայս յիշատակ վերակենցաղ կենդանութեան բերէ մեզ օրս յիշատակի Տեեան Յարութեան զարթնուլ ի քնոյ, ծնանել ի լոյս անմահութեան, յարութեան ի լոյս, յորում՝ որ անկամն ի փառաց մարդ բանական կանգնեցցի ի նոր կեանս — յանմահ պատկեր Աստուածեան։ Երանի՛ ում բանին միտք զդալ զլոյս յարութեան։ Նա երանի՛ որում բանայն զմիտս մանկանց առաջնորդել ի լոյս կենաց։ ի հաստատ յոյս յարութեան — յանմահ ի կեանս։

Ա. Ե. Հափառ Տէր, զ՞ արդեօք քան զԱ. Ե. Գլուխոդ խնդրեցուք ի մեզ, որ զլոյս միայն երկնել ի խորհուրդս Զեր, ջանալ ջանայք ի լոյս առաջնորդ զել զհօտ Զեր վայրովատին, զի լուսով ծանիցն զանձինս և ի միութիւն կենաց գայցեն։ ի գիտութիւն օնուցանէք զորդիս Զեր։ ի գիտութիւնն որ զխաւար հալածէ յամենայն բանական մոտաց հետազօտեալ ի ծածուկո բնութեան զամենայն հանգամանս կենաց՝ ըստ կատարեալ բանականութեան, յորում միայն արութիւն փոխանակէ զվատութիւն ծուլութեան և լոյս բանական զիտարեպատիր ստուերս զգայական։ Անուցանէք զորդիս Զեր ի գիտութիւնն և ի բարոյականութիւնն առանց որոց կորեան ազգք և կորնչին։

Առ որ, **Ա. Ե. Հափառ Տէր,** բացէք զտաճարս լուսոյ, որոյ սանունքս ահա մերձեալ կամք առաջի վեհ Գլխոյդ ցուցանել զերախտագիտութիւնս, ոչ ի ձեռն ունայն և անցաւոր նուիրաց՝ այլ պատարագ՝ զիւրաքանչիւր զիերս և զգացութեան մատուցանելով Տեառնդ, Միանդամայն մաղթանս ջերմ վերաւաքելով առ Յարուցեալն Յարուցիչ՝ երկարել զմել կենաց հօրդ Մերոյ ի յարութիւն բովանդակ ազգիս ի նոր կեանս լուսոյ։ Եւ Դուք, Հայր, կարկառեցէք զաջ Զեր յօրհնել զմանկունս Զեր, զորս ատացայք երազաքայլ ևս զիմել ի լոյսն փրկաւէս ըստ խնամոցդ։

Ի Գէրաց Համբէն շահէրուց գէրբէն ձէրուն.

ԱնԱկերՏ Զ. Դ. Ա. Ս. Թ. ՊԱԼԵԱՆ.

Կ 1884 թ, Ապրիլ 12:

ՆԱՄԱԿ ՄՈՍԿՎԱՅԻՑ.

Մոսկվայի Հայ ժողովրդականք մի փառաւոր զործ կատարեցին իբրև առ հաւատչեայ երախտագիտութեան։ Նորա Օգոստավարո Աղէքսանդր Բ. Կայսեր կոկծալի մահուան ամենատխուր արկածի օրից, եօթնօրեայ հոգեհանգստեան տիրաշուր բարեմաղթութիւները կատարելիս յորդ արտասուօք ցողեցին Աստուծոյ տաճարը և ապա որոշեցին պատրաստել մի մեծագին

Ճարտարարութառ պսակ արծաթեայ, շրջապատեալ զափնիավ և երփներանգ ծաղիկներով Կայսեր դադաղի համար: (Московскія Вѣдомости 15 марта): Ժադովական հանրագրով այս պարտաւորութիւնը յանձնուեցաւ ինձ, վահաշուք Յովհաննու Յովիանեանց և Մեծապատիւ Գէորգայ Լիանօղեանց:

Մարտի 13ում ուղեսրելով Մոսկվայից Ս. Պետերբուրգ: 14ում ներկայացանք նախ Մոսկվայի ընդհանուր կուսակալ իշխան Քոլգորուկինի և ապա ներքին դորժոց նախարար Վասել: Կոմս Լուսու Մելիքեանցին և ստացանք բացարձակ հրաման տանել նոյն իսկ երեկոյի հոգեհանգստեան պաշտօնի ժամանակ Ս. Պետրոսի Պողոսի եկեղեցին և մատուցանել Օգոստավառ Կառ Կշտարաց արժանայիշատակ հանգուցելոյն:

Եկեղեցումը ժողոված էին արդեն հանգուցելոյն Օգոստավառ եղբարբը որդիքը, և բոլոր Կայսերական արական սերունդը, արտասահմանից եկած իշխանք, արքայազունք և դիսուանք. նմանապէս Ռուսաստանի բարձր զամակարգի անձինք, և կարգաւ երկու զամ կանգնած սպասում էին դիմաւորել Կայսեր և Կայսերական գերդաստանի սգազիկաց թագուհեաց: Եկեղեցւոյ զրան առաջ դիմաւորեց մեզ բարձրաստիճան հանգիստապեալ, իմ երկու մեծապատիւ ընկերները բարձրացուցին պսակը և ես ոսկետառ լայն ժապաւենները և առաջնորդութեամբ հանգիստապեալ և երկու սենեկապետների մասնք տաճարը և ծանր քայլերով գնացինք առաջ մինչև արքայական զուուը. տմենայն կողմերից կարգալով ժապաւենները լսուում էր մի ընդհանուր շշուկ Արյանեալ Դեպուգայ ից Խոկա: (Հայոց երեցիութանութիւն ի Մոսկվայի) բեմի առաջցից դարձանք դէպ արեւմունք և հանդիսապետի կարգադրութեան համաձայն ես միայն առնելով պսակը աստիճաններից բարձրացայ դէպի դադաղի բարձրաւանդակը, և դրի պսակը նշանակած տեղը և ընկերացս հետ համբուրեցինք բարերար թագաւորի արիւնաներկ օծեալ սուրբ Աջը: Մինչ մենք իջանք աստիճաններից՝ և կանգնեցանք մեզ նշանակեալ տեղը, և աչա մտան եկեղեցի Կայսերական տանը սգաւոր թագուհիք և նոցա հետ միանալով Կայսերազունք շրջապատեցին դադաղը: սկսաւ հոգեհանգստեան պաշտօնը: որ տեհց մի ամբողջ ժամ:

Օգոստավառ հանգուցելոյն երեսի կերպարանքը անփոփոխ էր. իրեւ կենդանի կննջէր, հազիւ տեղ տեղ նշմարուում էին վերբերի փաքրիկ զիծեր: առողջ ձեռքի տակ աննշմարելի էր միւսի պակասութիւնը, հազցրած էր իւր սիրած էլուրտէյ: շքազգեստը, կուրծքի վերայ զրած էր ձուաչափ երկու մեռլէններ Յիսուսի և սուրբ կուսի պատկերներով: որոնք զբքի նման փակուած կրում: էր հանգուցեալը փոքր ժապաւենով իւր կուրծքի վերայ զգեստի տակից: Կուրծքից դէպ ի վայր մարմայ միւս մասը ծածկուած էր արքայական դիազարով և ծաղկեայ փունչերով: Քագաղի զիսի վերել կանգնեցրած էր Կայսերական դրոշակը: Խոյն իսկ կողմը սեղանների և ոսկէթել սփոռցների վերայ կարգաշարուած էին Կայսերական նշանաւոր թագերը, գայլսոնը և երկրագունտը: իսկ ոսքի կողմը մինչև 84 բարձր

վերայ շբանշանները, Դադազի պտառւանդանի և վանդակապատի շուրջը
ծածկուած էր զանազան քաղաքների, Տէրութեանց ազգութեանց և ըն-
կերութեանց սատուցած պատկեներով։ Տաճարի միջնազմբէի չոչի տեղից
կախուած էր մի մեծ թագ, որի միջից զեզի ի վայր տարածուած էր շբեղ
հովանին, որոյ երեւը արծաթ զիալայ, ներքին կողմը սպիտակ բաւիշ սեաւ
մանրիկ տղիներով, որբայական ծիրանու կամ՝ հովանին շորս ծայրի
բաժանած՝ միանում էր տաճարի շորս սիներին, որոնք ծածկուած էին
սոկեթել զիտաներով։ Եզեղեցւոյ բոլոր բիւների և որմբի վերայ ամ-
նայն տեղ հիւսուած էին զափնի պատկեներ, որոց մեջ սոկետաներով
փայլում էր ԱՊՀՔՍԱՆԴՐ Բ. անունը։ Բարձրաւանդակի շորս անկեւնի
վերայ հերթակալ էին շորս բարձրաւանդան զեներաներ և երկու երկու
ազնուական զինու որաց զպրոցների աշակերտաներ։

Հոգեհանգիստը վերջանալից ժետոյ՝ երբ հելթակուլ քահանայն սկսաւ կարդաւ Յովշաննու Աւետարանի զլուխը լուս ձայնով՝ առաջ եկան կարգաւ Կայսերական սպազմեաց թագուհիք, թագաւորք և այլք, համբուրեցին հանգուցելոյն ազը և ես միշտ զագաղի մատ կանգնած դիտում էի իմ վերը Նկարագրած տեսարանը, այլք ևս ուշադրութեամբ կարդում էին մեր մասուցած պատկի վերայի ժամանենի ունկնառ զրուածքը, « Великому покровитею Армянской церкви, парю освободителю, отцу Благодателю, Александру II. отъ Московского Армянского общества . (Մեծի թնամակալի Կայոց եկեղեցւոյ, Աղատարար թագաւորիք, բարերար Հօր Աղքանդր Բ. Առակ-վայի Հայ հասարակութիւնից)

Հետևեալ օրը 15 մարտի կատարուեցաւ նոյն եկեղեցոյ մէջ թաղման տիտուր հանդէսը և ամփոփեցաւ մարմինը աջակողման դասու սեղանի առաջ։ Թաղմանը ներկայ զտնուեցան միմիայն կայսեր գերդաստանը, Եւրոպիոյ թագաւորաց առաջին կարգի ներկայացուցիչները և Առուսաստանի առաջին երկու բարձր դասազիքի պաշտօնւանելը. իսկ քողոքումը մի այն լուսում էն թնթանօդների որուալի ձայները.

ՄԵՆՔ ԽԵ ՊԱՏՐՈՒԹՅՈՒՆԻ մԵՐ ՀԱՄԱԳԳԵԿԱԳ ՏԵՂ ԵԿԵՂԵՑՈՒՆՍ ԷՐԲՈՒՇԵԱՅ
ՎԱՏԱՐԲՆԵԱՅ ԵԿԵՂԵՑՈՒՅ ԱԾ, ՍՈՒՐԲ ՊԱՏՐՈՒԹՅՈՒՆ ԿԱՏԱՐԵՑԻՆՔ
ՀՈԳԵՀԱՆԳԻՍՈՒ, ԱՐ ԻՆԱ ՎԻՃԱԿԵՑՈՒ ԽՈՍԽԻԼ ՄԻ ՔԱՆԻ ԽՈՍԿ ՀԱՆԳՈւցելԱՅ
ԺԻշատակին և մաղթել Նորադիսակ Թայթեր Ըստուծոյ ՀԱՎԱՆԱՏՈՐԱԹԻՇԻՆԸ
և առաջնորդութիւնը ԴԵԿԻ բարին և ԿԱՏԱՐԵԿԱԱ:

Մոսկվայի պատգամաւորքն արժանացանք նորսպւակ կայսեր ներկայականությացը 17 մարտի 12^ῃ, ժամու աւորք Առնիշկնի պալատի մէջ՝ մէծ քահանձումը՝ ուր կարդաց կանցնած ենք՝ մաս ԱՅՑԵՐԸ Կայսրություն և թագաժանանդ մանկան հետ, որոնց առաջնորդում էին իշխան Դոկտորուկի Մասկվացի բնդէանուուր կաւսակալը և կոմս Լոռու Մելիքեանց նախարարն Ներքին դրուց, Կայսրը սասաց յեսակայ Խօսկելը, «Տեսարք, ես ցանկացայ առաջ քան վերադարձ մեր Մոսկվա, անմենի ծիզ եւ անձամբ յայնել մեղ իմ չնորհակալու նիւնը, որ դուք աշխատանք կրեցիք գալ, ց' յօտալ մեր ցաւակ-

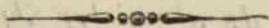
ցութիւնը և հաճողոցիալ իմ հայրիկի (ՅԱՏՅՈՒԿԻ) թափաւոր կայսեր յարգանի և չերմեւանդումիւնը՝ որ միշտ ունիր առ նա շնորհանիտ իմ և զարձեալ շնորհակալ իմ, յուսամ և յայտնեալ նոյնը ու առ իս, վայելել մեզ նետ բարօրութիւն և հանդիպել մեզ ուրախ դէպրերում . . : Պատգամաւորաց բարձր և ձիգ է ՀՀՀՆԵՐԸ թերգացրին դահլիճը:

Այսօր վերագանցալով իմ պատուական ուղեկիցների հետ Մասկաս պարոք ինձ համարեցի յանձնել այս անցքը պարբերական հրատարակութեան:

ՅԱԿՈԲ ԱԻԱԳ ՔԱՀԱՆԱՑ ՍԱԿՐԵԱԿԱՑ

15 Մարտի 1884 ամի

Մասկա-

Մարտի 9ին Պարսից Օգոստափառ Շահի հօրեղբայր Սուլթան Մուրատ Միլզա իշխանը իւր Մեքքէ ուխտագնացութենէն գարձած ժամանակ ցանկացաւ այցելել և Մայր Աթոռոյու ուր գտաւ և արժանավայել ընդունելութիւն:

Կէս ժամաւչափ Ազգիս Ահշափառ Հայրապետի հետ տեսակցելուց ու խօսակցելուց զինի ցանկացաւ տեսնել և Մայր Աթոռոյու Թանգարանն ու Գէորգիան Ճեմարանը, որի հոյակապ գոյշիճի մէջ քաղցրանուագ երգերով ընդունեցին Ճեմարանի սանուանքը, և ապա բազմութեամբ ուղեկիցների վերագարձաւ Երևան, Երևանայ, Նահանգապետ Նորին Գերազանցութիւն Պ. Շալիկով զօրապետը ուղեկից էր Նորին բարձրութեան:

* *

Խմբագրութիւնո շնորհակալութեամբ ստացաւ . . Խորհրդածութիւն Պակտոր Նելսոն Ա Ռիփկուցու և Յ ուելսուաներ գրքոյկը, աշխատասիրութիւն Գրիգոր Քահանայի Մանգակունւոյ, Մորա մասին կիսունք Արարատի յառաջագայ համարներում զայն կարգալուց յետոյ,

* *

Ազգիի Արարատի մէջ Զայնագրեալ երգարանի մասին տպուած յօդուածի . . Առ Ե. Ք. Ե., վերնագիրը սխալմամբ բաց է թողուած:

* *

Մեծապատիւ Գրիգոր Խղմիրեանցը ընծայեց Մայր Աթոռոյու Գէորգիան Ճեմարանի Մտսենագարանին մի « Քառարան Ռուսերէնից Գաղղիերէն և Գաղղիերէնից Ռուսերէն, Մակարովին երկու հատոր. և մի « Քաղուածք խաչակրաց պատմագրներից, Հայ աղքիւրներ Գիւլօրէի, որի մասին յայտնու մենք հրապարակական խորին շնորհակալութիւն:

